

sedaj ob volitvi, ali sedaj po volitvah ste njim popolnoma neznani in se vam še po vrh prav debelo smejejo. Dragi rojaki! sedaj pa pride vrsta na nas, da tem zaigranim nasprotnikom odločno pokažemo, da smo zavedni, namreč s tem, da se njih izogibljemo in si ne damo nič več z njimi opraviti. Popustimo in ne kupujemo nič več od njih! Ob enem pozivljemo slov. trgovca, da se takoj kot konkurent Stigerja naseli. Naj pomisli, da večina okraja bode k Slovincu zahajala. Mi zastopniki pa moramo odločno in določno v vsakem oziru postopati in od naših pravic ne za las odnehati. V to nam pomoz! Bog!

Več zastopnikov.

Iz Zaleca. (Prav dobro obiskan shod) slov. kat. delavskega društva je zopet bil v nedeljo, dne 15. decembra v dvorani g. Hausenbichlerja. Ob 1/2 4. uri otvoril društveni predsednik shod ter prosil gospoda Jelovška, braslovškega živinozdravnika, da govori o prvi točki dnevnega reda, namreč o živinoreji. Zbrani gospodarji so ga zvesto poslušali, in burno odobravanje je sledilo, ko je končal gospod govornik. Na to vstane g. Hausenbichler ter se zahvaljuje g. zdravniku za njegov poduk in ga prosi, da bi večkrat prišel, n. pr. vsak mesec in predaval o živinoreji in drugih potrebnih in koristnih rečeh. To je gospod zdravnik tudi obljubil. O drugi točki dnevnega reda govori č. g. Osenjak, ter poudarja, da ima vsak davkoplačilec pravico, pa tudi dolžnost voliti. Omenja, kake važnosti da so občinske volitve ter navdušuje navzoče, naj volijo v vsak nastop: bodisi v občinski odbor ali okrajni zastop, v deželni zbor ali državni zbor može, kateri se ravna po starem geslu: Vse za vero, dom, cesarja! Odobravanje med govorom je pričalo, da je gospod govoril vsem iz srca! Ker se nikdo ni oglašil k besedi, zaključil gospod predsednik shod s trikratnim živjo na papeža in cesarja.

Od Drave. (Slaba cesta.) Ob trgatvi sem se na vabilo prijatelja N. podal iz Maribora v Ljutomerske gorice. Pri tej priliki sem si ogledal Ormož, Ljutomer in narodni trg Središče. V Ormožu in Ljutomeru sem na trgu in v krčmah slišal samo slovensko govoriti. V kavarnah gg. Bauer in Schramel, kamor nekateri meščani in uradniki zahajajo, slišiš nemško. V narodnem Središču sem pa debelo gledal, ko sem v restavraciji na kolodvoru slišal gg. domače duhovnike, trgovce in učitelje itd. večinoma med seboj nemško govoriti. Središki kolodvor je zunaj trga. Hotel sem si pa terg ogledati. Steza od kolodvora do trga je dobra. Po trgu pa Bog pomagaj! Nekaj dnij poprej je deževalo; velika cesta, ki pelje do farne cerkve, je slabo navožena; nisem niti kupca prodeca videl o vseh svetnikih, na mestih bi trebalo čolna, da se ne utopiš. Blaten sem dospel do farne cerkve. Pred krčmo g. Šuleka sem vprašal: »Kdo je načelnik okrajnega zastopa? Ali se ne pritožite pri g. županu zavoljo slabe ceste? Ako si ne boste ceste bolj nadelovali, bodo tuji imenovali ta kraj »blatno ves!« In sem rekel »Srečno na svidenje!«

Iz Gorice. (Slov. šola; priporočba.) Tukajšnje ljudstvo je jako razburjeno, ker je mestno starišinstvo določilo za novo slovensko štirirazredno šolo bivšo kosarno na skrajnem koncu mesta. Ono nedeljo so se ljudje zbirali na Travniku, glavnem trgu, hoté izvedeti prav za gotovo, kako in kaj. Brž ko ne, bodo seje prihodnjega deželnega zbora jako viharne. Potem po nastane še drugo vprašanje zaradi tega, ker hoté Lahi spraviti po 120 Slovencev v eden razred, kar gotovo ne gre. Slov. stariši bi lahko dali svoje otroke v laške šole, pa nočejo. Ti pridni stariši hočejo, da se njih deca vzgojijo v materinem jeziku. Slava takim pametnim starišem! — Te dni se je v Celje preselil akademični, cerkveni slikar g. Ivan Gosar, ki je bival v

Gorici kaki dve leti. Njegov odhod obžalujemo skoro vsi Slovenci na Goriškem tembolj, ker je g. Gosar umetnik in človek odkritega srca. Svojo posebno spretnost kot cerkveni slikar in portretist je dokazal z mnogimi umotvori cerkvenega slikarstva. Naj navedemo kot glavna pa tudi po velikosti se odlikujoča dela sledeče slike, s kojimi je nekatere cerkve na Goriškem okrasil za mnogo časa. Ti umotvori so: Velika nastropna slika (sv. Družina) na Plačuti v Gorici; sv. Didak (čez 2 metra visoka podoba) za tukajšno kapucinsko cerkev. Odlikujejo se tudi: Sv. Janez krstnik, Sv. Frančišek Asiški, zalujoča Mati božja, umirajoči sv. Jožef itd. Pri vseh teh in drugih slikah se je skazal g. Gosar v kompoziciji, risbi in koloritu. Zato je pa med duhovniki imel veliko naročnikov in prijateljev, kar mu iz srca voščimo tudi pri naših bratih Štajarcih. A.

Iz Lehna na Pohorju. (Občinske volitve). Tudi letos smo Slovenci sijajno zmagali pri občinski volitvi, akoravno so se zbrali nasprotniki v polnem številu. Sicer so se pritožili proti tej volitvi, toda c. kr. namestnija je zavrgla pritožbo. Dne 28. novembra t. l. so izvolili novo izvoljeni odborniki gosp. Jerneja Pavliča županom, gg. Janeza Švajgerja, Jakoba Medveda, posestnike v Lehnu, in Jakoba Kopiča, nadučitelja v Lehnu, za svetovalce. Bivši župan, g. Urbanc, ni hotel županstva prevzeti radi bolehnost, kar zelo obžalujemo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so v ponedeljek vsprejeli 6 Rusinov ter izrekli, da bodo dali preiskati vse nepostavnosti pri zadnjih volitvah v Galiciji. — Ministerstvo je državnemu zboru predložilo začasni državni proračun. Razprava o proračunu pa še bode po božičnih počitnicah meseca februarja. — Poljedelski minister je odtegnil vladno predlogo o kmečkih zadrugah in rentnih domovih. — V kratkem se ustanovi železniško ministerstvo, in železniški minister bode podmaršal Gutenberg.

Češko. Deželni maršal je postal zopet knez Jurij Lobkovic, njegov namestnik pa nemški liberalec Lippert. — V mestnem zboru praškem imajo po zadnjih volitvah Staročehi 49, Mladočehi pa 40 pristašev.

Štajarsko. V Gradcu se je ustanovil odbor duhovnikov, ki hoče poizvedeti, ali je večina nemških duhovnikov za Hohenwartov klub ali pa za katoliško ljudsko stranko. — V Brucku je volilski shod izrekel nezaupnico liberalnemu državnemu poslancu Lorberju.

Koroško. Katoliško ljudsko društvo se je ustanovilo za lavantinsko dolino; sedež ima v Št. Pavlu. — Nemško katoliško politično društvo ima danes v Celovcu glavno zborovanje. — Pri novi hipotečni banki bode imel vodja plače 2000 gld., knjigovodja pa 1400 gld. Liberalci znajo za svoje skrbeti.

Kranjsko. Deželni glavar bode gotovo zopet Oton Detela. — K zvezi kranjskih posojilnic je danes teden pristopilo 12 posojilnic Raiffeisnovih. — V nedeljo so imeli socialisti shod v ljubljanski kazini. — V Kranju se ustanovi društvo »Gorenjski Sokol«.

Primorsko. Goriški deželni glavar je zopet postal grof Franc Coronini; njegov namestnik pa državni poslanec dr. Anton Gregorčič. — V Gorici je 25 večjih ali manjših židovskih prodajalnic. — Piranske Lahe še vedno pečejo dvojezični napisi na sodišču. Te dni je šla deputacija na Dunaj k ministru Gleispachu, da naj te napise odpravi. — V Opatiji hočejo odpreti nepotrebno laško ljudsko šolo.

Ogersko. V Budapešti začne izhajati za posvetnjake nov katoliški dnevnik »Alkotmány« (ustava). — Finančni in trgovinski minister sta v soboto odšla na Dunaj; ta teden pa gre tja tudi Banffy, da se posvetujejo ob obnovitvi carinske in trgovinske zveze med Avstrijo in Ogersko. — Ker so volilci in te stražeči vojaki v Štamfenu morali biti pod milim nebom, v slabem vremenu 36 ur, zbolelo je 62 vojakov in 70 volilcev.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so zopet darovali za uboge Armeńce 20 tisoč frankov. — Umrli je kardinal Melchers, ki je veliko trpel kot kolonjski nadškof v kulturnem boju na Nemškem. Pre 10 leti se je škofiji odpovedal ter postal kardinal.

Italijansko. Poslanska zbornica noče preiskovati goljufij pri rimski banki. Tako je sklenila večina poslancev, kimovcev Crispijevih. — Vlada ima velike skrbi z Masavo v Afriki, kjer se laški vojski prav slaba godi. Oni dan je tja odplula iz Neapolja vojna ladja s 1463 možmi.

Nemško. V državnem zboru socialisti hudo napadajo vlado, ker je razpustila vsa njihova društva v Berlinu. — V nedeljo je cesar v Kielu pri prisegi pomorskih vojaških novincev priporočal, da morajo vojaki ostati dobri kristijani, zvesti cesarju in domovini ter pokorni le eni volji.

Rusko. V kratkem odstopi vojni minister Vannovski in načelnik generalnega štaba Obručev. — Ali se bodo ruski razkoliniki kdaj zedinili s katoliško cerkvijo? Dokler skoro vsi uradniki delajo vse mogoče ovire katoličanom, dotlej je vse zastoj.

Bolgarskom. Pred tednom je bil v sobranju pretep. Zakrivil ga je Neičev, ki je govoril zoper proračun in zahteval, naj se mladi Boris brž prekrsti. — V ponedeljek se je začela macedonska zveza v Sredu posvetovati o ustaji v Macedoniji.

Srbsko. Vlada hoče prepovedati sekanje lesa, dokler ni uradno dognano, koliko gozda pripada pozameznim posestnikom. Vsled tega je v skupčini med poslanci velika razburjenost. — Vsi poslanci pojdejo kraljici Nataliji na koločvor nasproti.

Turško. Več tednov sem so poslaniki zahtevali, naj turška vlada dovoli, da sme vsaka velevlad po dve vojni ladji poslati pred Carigrad. Te dni pa se je Turek vendar udal in v to privolil. — Said paša se je še le povrnil v svoje stanovanje, ko je bil sultan prisegel, da se paši nič zlega ne prigodi. — Divji Druzi v Aziji so se že pomirili. Bržčas jih je k temu prisilila zima.

Špansko. Minister javnih del in pravosodni minister sta odstopila. Prvi je bojda udeležen pri sleparijah v madridskem mestnem zastopu, drugi pa vedno obsoja postopanje Martinez Camosa na Kubi. Ondi so te dni bili Španci spet tepeni. Ena stotnija je namreč bila popolnoma premagana od ustašev.

Za poduk in kratek čas.

Adam in Eva.

Neki knez je gledal nekóč skozi okno svoje palače v dvor, kjer je stara zakonska dvojica cepila in nosila drva za knežjo kuhinjo. Pri tem delu sta starca drug drugemu tožila o trudapolnem delu ter o težavah vsakdanjega življenja sploh.

»Ko bi bili še v raj, bilo bi to vse drugače« — pravi žena, »tam bi se nam ne trebalo toliko mučiti«.

»Kedo pa je kriv, da nismo več ondi«, pravi starac, »ve babe same, kajti Eva je Adama tako dolgo nagovarjala in ga mučila, da je naposled ugriznil v ja-

bolko prepovedanega drevesa. Ko bi bil jaz Adam, gotovo bi Evi drugače posvetil.«

Kneza je zeló zabaval ta pogovor, in sklenil je staro dvojico skušati. Zvečer istega dne pokliče oba pred sé ter jima pravi: »Mnogo let sta že v moji službi, in prav zadovoljen sem bil vedno z vama. Ker pa sta sedaj že stara in ne moreta več delati, odmenil sem vama lepo stanovanje, kamor bosta dobivala vsak dan dobro in tečno hrano, a delati vama ni treba ničesar več.«

Zna se, da sta bila starca s tem prav zadovoljna.

Odslej se jima ni bilo več treba ukvarjati z delom, nego hodila sta pridno vsak dan na sprehod, da jima je boljše teknila jed, kojoj sta dobivala dobro in okusno, vse tako, kakor jima je obljubil knez. Le nekaj se je zdelo starcema čudno. Naj je bil že zajuterk, obed ali pa večerja, k vsaki pojedini je prinesel postrežnik še pokrito skledo na mizo. Rekel pa jima je, da smeta od vsega, kar pride na mizo — bodisi jed ali pijača — vzeti, kolikor se jima poljubi, samo pokrite sklede se ne smeta takniti, ker je to knez strogo prepovedal.

Teden dnij sta živela naša starca v največji zadovoljnosti in v veselju, a za tem se je začela glasiti v stari ženici radovednost.

»Jaz sicer nisem radovedna« — pravi, »a vedela bi le rada, kaj neki tako skrivnostnega hrani pokrita skleda.«

»Bog in sv. križ! žena«, odvrne prestrašeni starac, »ali ne veš, kakšno prepoved nama je poslal knez?«

Žena se pomiri nekoliko dnij, potem pa prične zopet: »Kaj neki more v skledi biti, velikega že nič, saj tudi skleda ni velika; in kaj bi bilo, če skledo na strani nekoliko privzdignem in potem zopet pokrijem? Kdo bo vedel kaj o tem?« Tako je premišljevala in besedovala stara ženica skozi teden dnij pri vsaki pojedini.

V tem času je postal tudi mož toliko mehek, da se ni več zoperstavljal ženinemu nasvetu — in odkritje sklede se je sklenilo.

Previdno privzdigne mož na eni strani skledino pokrivalo in radovedno pokuka žena pri nastali odprtini v skledo — toda zdajci skoči iz nje miš, ki takoj smukne v majhno luknjo na tleh.

Žena prestrašena zavpije, in tudi mož spusti ves zbehan skledin pokrov na tla.

V tem odpré knežev služabnik duri in vidi, kaj se je zgodilo; naglo naznani to svojemu gospodu, ki pokliče oba starca pred sé.

»Ali sedaj uvidita«, pravi knez — »da nista vredna, da bi živela v raj, proč torej od mene zopet k vajunemu delu!«

Vsa osramočena se splazita starca — Adam in Eva — zopet na dvorišče v drvarnico k svojim drvam.

Anton Kosi.

Smešnica. »Kaj delaš, Anica?« — »Svoji punici bi rada lice rudeče pobarvala.« — »Pa s čim boš to storila?« — »Z vinčekom.« — »Dete, kdo pa ti je to pravil, da se z vinom rudeče barva?« — »Saj so mama rekli že večkrat, da imajo ljudje od vina rudeče nosove.«

Razne stvari.

(Družba katol. gospá) v Mariboru je danes imela v stolnici skupno sv. obhajilo pri sv. maši, katero so ob 7. uri brali milostlj. knezoškof.

(Konference) ali znanstvene govore za moške ima ta teden vsak večer v mariborski stolnici č. P. A. Schweykart iz družbe Jezusove. Razpravlja o krščanstvu in darvinizmu. Udeležba je obilna.